

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 417/2024
03.04.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Александра Степановића и Миролуба Томића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Предрага Класовића, због кривичног дела фалсиковање новца из члана 241. став 3. у вези става 2. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Предрага Класовића, адвоката Миленка Цвијовића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву К 3/22 од 07.04.2023. године и Апелационог суда у Београду Кж1 681/23 од 30.01.2024. године, у седници већа одржаној дана 03.04.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Предрага Класовића, адвоката Миленка Цвијовића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву К 3/22 од 07.04.2023. године и Апелационог суда у Београду Кж1 681/23 од 30.01.2024. године, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док се исти захтев у осталом делу одбацује.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Панчеву К 3/22 од 07.04.2023. године, на основу члана 424. став 1. ЗКП, окривљени Предраг Класовић, оглашен је кривим због извршења кривичног дела фалсиковање новца из члана 241. став 3. у вези става 2. КЗ, за које су му утврђене казна затвора у трајању од 7 година и новчана казна у износу од 300.000,00 динара и због извршења кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 3 месеца, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 7 година и 1 месеца и новчану казну у износу од 300.000,00 динара, а у казну затвора му се урачунава време проведено у притвору од 03.09.2021. године до 27.09.2021. године.

Истом пресудом, окривљеном Предрагу Класовићу изречена је мера безбедности одузимање предмета, ближе наведених у изреци те пресуде и одређено да ће се исти по правноснажности пресуде уништити.

Наведеном пресудом на основу члана 261, 262. став 1. и члана 264. став 1. ЗКП, обавезан је окривљени Предраг Класовић да надокнади трошкове кривичног поступка

и то трошкове настале пред Вишим јавним тужилаштвом у Панчеву у износу од 1.090,00 динара и износ од 5.000,00 динара на име трошкова паушала у корист буџетских средстава суда, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 681/23 од 30.01.2024. године, усвајањем жалби бранилаца окривљеног Предрага Класовића, адвоката Миленка Цвијовића и Добривоја Главонића, преиначена је пресуда Вишег суда у Панчеву К 3/22 од 07.04.2023. године у погледу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Београду, окривљеном Предрагу Класовићу за кривична дела за која је првостепеном пресудом оглашен кривим претходно утврдио и то за кривично дело фалсиковање новца из члана 241. став 3. у вези става 2. КЗ, казну затвора у трајању од 6 година и новчану казну у износу од 300.000,00 динара, а за кривичино дело фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ, казну затвора у трајању од 3 месеца, па га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од 6 година и 1 месеца, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 03.09.2021. године до 27.09.2021. године и новчану казну у износу од 300.000,00 динара, док су жалбе Вишег јавног тужилаштва у Панчеву, као и жалбе бранилаца окривљеног Предрага Класовића, адвоката Миленка Цвијовића и Добривоја Главонића, у преосталом делу одбијене као неосноване, а пресуда Вишег суда у Панчеву К 3/22 од 07.04.2023. године, у непреиначеном делу, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Предрага Класовића, адвокат Миленко Цвијовић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд побијане пресуде преиначи, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе да је извршио кривична дела за која је оглашен кривим тим пресудама или да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање по жалбама, а да у смислу члана 488. став 3. ЗКП одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи до доношења одлуке по захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у коме се односи на битну повреду одредаба кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док у осталом делу нема законом прописан садржај.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да из чињеничног описа изреке првостепене пресуде не произилазе законска обележја кривичних дела за која је окривљени оглашен кривим, јер у односу на кривично дело фалсификовање новца из члана 241. став 3. у вези става 2. КЗ, не садржи назнаку места и времена прибављања

лажног новца, као ни околности које указују да је код окривљеног постојала намера да лажни новац стави у оптицај, док се у односу на кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ, у захтеву наводи да није назначено да је окривљени употребио румунску боравишну дозволу, нити да је покушао да пређе државну границу са фалсификованом дозволом.

Одредбом члана 241. став 2. КЗ, прописано је да ко прибавља лажни новац у намери да га стави у оптицај као прави или ко лажни новац ставља у оптицај, казниће се затвором од 1 до 10 година и новчаном казном, а ставом 3. истог члана прописано је да ако је делом из става 1. и 2. овог члана направљен, преиначен, стављен у промет или прибављен лажни новац у износу који прелази 1.500.000,00 динара, односно одговарајући износ у страном новцу, казниће се затвором од 5 до 15 година и новчаном казном.

Одредбом члана 355. став 1. КЗ, прописано је да ко направи лажну или преиначи праву исправу у намери да се таква исправа употреби као права или ко лажну или преиначену исправу употреби као праву или је набави ради употребе, казниће се затвором до 3 године, а ставом 2. истог члана прописано је да ако је дело из става 1. овог члана учињено у погледу јавне исправе, тестаментa, менице, чека, јавне или службене књиге или друге књиге која се мора водити на основу закона, учинилац ће се казнити затвором од 3 месеца до 5 година.

Из чињеничног описа радњи извршења кривичних дела за које је окривљени Предраг Класовић оглашен кривим, произилази да је окривљени у време и на месту ближе описаним у изреци, способан да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима, свестан свога дела и његове забрањености чије је извршење хтео, прибавио лажан новац у намери да га стави у оптицај као прави у износу чија противвредност прелази износ од 1.500.000,00 динара, тако што је у гепеку путничког возила... којим је покушао да пређе државну границу из правца Румуније ка Србији у руксаку држао 991 лажну новчаницу од по 100 америчких долара, укупно 99.100 америчких долара (у динарској противвредности 9.810.513,51 динара), које је претходно набавио у Румунији у намери да их стави у оптицај као праве, али је био спречен од стране граничне полиције, која је новац пронашла и одузела; као и да је том приликом способан да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима, свестан свога дела и његове забрањености, чије је извршење хтео, лажну исправу употребио као праву, тако што је приликом граничне контроле и покушаја да пређе државну границу из правца Румуније ка Србији шефу смене на граничном прелазу Ватин... дао на увид и употребио као праву фалсификовану румунску боравишну дозволу... на име Предрага Класовића.

По налажењу Врховног суда, из чињеничног описа радњи извршења кривичних дела за која је окривљени Предраг Класовић оглашен кривим у овом кривичном поступку, произилазе сви субјективни и објективни елементи кривичног дела фалсификовање новца из члана 241. став 3. у вези става 2. КЗ и фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ – јер је окривљени у Румунији прибавио фалсификовани новац у износу од 99.100 америчких долара (9.810.513,51 динара) и да је имао намеру да га стави у оптицај као прави у чему је био спречен од стране граничне полиције, као и да је шефу смене на граничном прелазу дао на увид и употребио као праву фалсификовану румунску боравишну дозволу на своје име, а да је био способан да схвати значај својих дела, да управља својим поступцима, свестан

својих дела и њихове забрањености чије је извршење хтео. Из наведених разлога, супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца овог окривљеног од стране Врховног суда оцењени су као неосновани, јер време и место прибављања фалсификованог новца не представљају битан елемент кривичног дела из члана 241. став 3. у вези става 2. КЗ, а изрека првостепене пресуде садржи постојање намере да окривљени фалисификовани новац употреби као прави, као и чињеницу да је фалсификовану румунску боравишну дозволу окривљени употребио као праву, тако што је дао на увид полицијском службенику.

Стога се неосновано у захтеву указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Бранилац окривљеног Предрага Класовића у захтеву за заштиту законитости као разлог подношења истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, међутим, како бранилац у образложењу захтева уопште не указује у чему се наведена повреда закона састоји, то захтев у овом делу нема прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона подразумева како опредељење о којој тачно повреди закона је реч, тако и образложење у чему се та повреда конкретно састоји. Стога је Врховни суд, обзиром да не може по службеној дужности испитивати у чему се евентуална повреда закона састоји, будући да се у складу са одредбама члана 489. став 1. ЗКП, креће само у границама поднетог захтева, односно разлога, дела и правца побијања, оценио да поднети захтев у овом делу нема законом прописан садржај.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, у делу у коме је захтев одбијен као неоснован, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП, у делу у коме је захтев одбачен.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Милена Рашић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**